

Један дан у животу детета

Дан – музичко-сценска игра за децу Вере Миланковић на компакт диску; Градски дечји хор *Звездице* из Лесковца, диригент др Јелена Цветковић; покровитељи – Министарство културе и информисања републике Србије и Центар за стручно усавршавање у образовању Лесковац, 2015.

Пише:
Марија
Тирић

У просторима непрекидних друштвених превирања, међусобних оптужби, криза, немаштине – злосретних карактеристика актуелне стварности – све се мање пажње обраћа на најмлађе. И док јавност трешти од битака за политичке и друге превласти, српски подмладак зури у екране телевизора, рачунара, андроида... и игра иг(и)це одраслих. Тек понеки зрачак подсети нас да нисмо сасвим залутали. У овом случају, зрачак долази од *Звездица*, Градског дечјег хора из Лесковца. Воде их музикална и знатичељна Јелена Цветковић. Малени певачи је воле, што се у њиховом звуку и те како чује! Хор је основан 2002. године и окупуља децу предшколског и школског узраста. Њихове интерпретације чују се и изван Србије: концертирају по Европи, побеђују на фестивалима, освајају награде...

Негде крајем 2014. године, *Звездице* су заокружиле своју турнеју по градовима Србије наступом у престоници, у СКЦ-у, презентујући музичко-сценску игру *Дан* Вере Миланковић. На томе би и остало да, ангажовањем ауторке и диригенткиње, није привучена пажња појединих институција. Захваљујући покровитељству Министарства културе и

информисања републике Србије и Центра за стручно усавршавање у образовању Лесковац (издање су помогли и град Лесковац и компанија Актавис), *Звездице* су снимиле ово дело: објављен је нови компакт диск, насловљен, наравно, *Дан*.

А шта, заправо, доноси *Дан*?

Вера Миланковић, композиторка, пијанисткиња и редовни професор Факултета музичке уметности у Београду, јесте међу ретким домаћим уметницима који се интензивно посвећују деци. Пишући *Дан* (и стихове и музику), позива на „спасавање песме и певања“, јер се ради о феноменима кључним за повратак међусобног поверења, пажње и љубави. Певање је, тврди ауторка, у бити српског народа; оно је током многих векова било темељна линија очувања културалног идентитета. Опет, сведоци смо његовог нестајања и превласти заглушујуће дреке која стиже са медија и неумољиво елиминиса некадашње/ традиционално поимање музике.

Дан нас враћа ослушкивању (које ишчезава „као напоретан напор“), јер можда се и чујемо, „а не и слушамо“. Открива лепоту певања. И певушења. Један обичан *Дан* у животу детета. Сачињен је од 23 музичка призора: пратибуђење, одлазак у вртић или у школу, игру, дружење, одлазак на починак. Упознаје нас са сопственим телом, са светом који нас окружује (укључујући и Чича Глишу), учи нас учтивости, опхођењу са околином. Песме су конципиране кроз троструко дејство, емоционално, естетско и етичко. Љупке су

и погодне за памћење, с намером не стављају превелике захтеве пред извођаче – да би могли да их певају сви. А са певањем, каже Вера Миланковић, треба кренути и пре рођења детета, „Учимо на време да певамо песме, појмимо се сити као жедан с чесме“. Присуство клавирске пратње чини извођење ове музичко-сценске игре једноставнијим, нарочито с обзиром на број нумера које од малих интерпретатора траже пуну концентрацију.

Јелена Цветковић (ванредни професор Факултета уметности у Нишу), зна како да „зарази“ *Звездице* музиком. Тумачење је изванредно: беспрекорна интонација и обликовање сваког појединачног призора, а да притом није изгубљена непосредност дечјег израза. Рафинирана је и сугестивна клавирска пратња Николе Илића; звук овог записа је презентан, лепо одмерен (снимање, микс и мастеринг Милоша Маринковића). Уз то, компакт диск *Дан* је „штиво за читање и слушање“, јер поседује богато и маштовито осмишљено пратећу књижицу (илустрације и графичко обликовање Миле Полић), која, између осталог, садржи текстове песмица (па можете да певате заједно са *Звездицама*). Вера Миланковић уводи слушаоца/ читаоца у дечји свет стиховима који нису део музичке партитуре, али деца „омогућавају да значење непосредно подстакне њихову машту“. Баш као што је Поговор, такође из пера композиторке, намењен одраслима, јер имажинацију детета треба упутити у правом смеру, ка музици и певању.